

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਰੈਫਰੈਂਸ

ਡੀ.ਕੇ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਬਾਲ ਰਾਜ ਤੁਲੀ ਜੇ.ਜੇ.

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ, -ਬਿਨੈਕਾਰ

ਬਨਾਮ

ਮੈਸਰਜ਼ ਹਰਗੋਪਾਲ ਭੱਲਾ ਅਤੇ ਸੰਜ, ਛੇਹਰਟਾ, - ਜਵਾਬਦੇਹ

1969 ਦਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ ਨੰ. 17

10 ਨਵੰਬਰ 1970

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1961 ਦਾ XLIII)-ਸੈਕਸ਼ਨ 143(3), 271(1) (c) ਅਤੇ 297 (2) (a)- ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI)- ਸੈਕਸ਼ਨ 23(3) —ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ 1961 ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ —1922 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 (3) ਦੀ ਬਜਾਏ 1961 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 143(3) ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੁਲਾਂਕਣ— ਅਜਿਹਾ ਮੁਲਾਂਕਣ—ਕੀ ਜਾਇਜ਼—ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ—ਕੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 23(3) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 143(3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਾਨ ਸਮੱਗਰੀ ਹਨ।

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼. ਹਰਗੋਪਾਲ ਭੱਲਾ ਐਂਡ ਸੰਜ,
ਛੇਹਰਟਾ (ਤੁਲੀ, ਜੇ.)

ਅਤੇ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠੇ, ਯਾਨੀ ਮੁਲਾਂਕਣ। ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਮਾਮੂਲੀ ਅੰਤਰ ਹੈ ਪਰ ਦੋਵਾਂ ਐਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇੱਕੋ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ 1961 ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਮਦਨ ਦੀ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ 1922 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23(3) ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੀ ਧਾਰਾ 297(2) (ਏ) ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ। 1961 ਐਕਟ, 1961 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 143 (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਆਰਡਰ ਨੂੰ 1922 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਫਸਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। . ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਗਲਤ ਹਵਾਲਾ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪੱਖੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ - ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵੈਧ ਹੈ।

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਦਿੱਲੀ ਬੈਂਚ) ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 256(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੀ: ਆਰਏ ਨੰਬਰ 680 ਅਤੇ 1968 ਦੇ 681 ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਹਵਾਲਾ 1965-66 ਦੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 16068 ਅਤੇ 16360 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ -69 (ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1961-62):-

1. "ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ?"
2. "ਕੀ ਜਾਂ, ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਵੈਧ ਸੀ ਅਤੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ?"

ਬਿਨੈਕਾਰ ਲਈ ਡੀਐਨ ਅਵਸਥੀ ਅਤੇ ਬੀਐਸ ਗੁਪਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ।

ਨਿਮੋ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

ਤੁਲੀ ਜੇ.—(1) ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਆਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਿੱਲੀ ਬੈਂਚ ਸੀ:-

1. ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ?
2. ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਹ ਸਜ਼ਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ।
ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ (1973)1 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਵੈਧ ਸੀ ਅਤੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ?

(2) ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1961-62 ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇੱਕ ਰਿਟਰਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦੀ ਆਮਦਨ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, 31 ਮਾਰਚ, 1962 ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ 63,576 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ

ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ 15 ਨਵੰਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ; ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। 71,137 ਹੈ। ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 23(3) ਦੀ ਬਜਾਏ 1961 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 143(3) ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ। 1961 ਐਕਟ, 1922 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਢੁਕਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਆਮਦਨ ਜੋੜੀ ਸੀ। 37,025 ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਣਦੱਸੇ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਇਸਦੀ ਆਮਦਨ ਵਜੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ 'ਤੇ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ। 31,000 ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਆਮਦਨ ਛੁਪਾਈ ਸੀ। 37,025 ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਬੇਕਾਰ। ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੁਰਮਾਨੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 1961 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 271(1) (ਸੀ) ਵਿੱਚ "ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ" ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਬੇਕਾਰ ਸੀ। , ਕੋਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਦੋ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰਾਏ ਲਈ ਕਿਹਾ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਗੂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। 1922 ਅਤੇ 1961 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 143 (3') ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਾਵਿਨ* ਵਿੱਚ ^{4d} ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। *L. ਹਜ਼ਾਰੀ ਮੱਲ ਕੁਠਿਆਲਾ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼*

**ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼. ਹਰਗੋਪਾਲ ਭੱਲਾ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼,
ਫੋਹਰਟਾ (ਤੁਲੀ, ਜੇ.)**

ਸਰਕਲ, ਅੰਬਾਲਾ ਛਾਉਣੀ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, (1), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 5(5) ਅਤੇ 5(7-ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟਿਆਲਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(5) ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਮੰਗੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਪਟਿਆਲਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5(5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਵਰਤਾਓ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ, ਇਹ ਦੋਖਿਆ: -

"ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਲਈ ਸੰਦਰਭਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਲਈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਹ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਆਰ ਪੀ ਕੰਦਾਸਵਾਮੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਦਰਾਸ (2) ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

“————— ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕਿ ਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਕਾਰਜ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਹਿਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਟੀ ਆਰਡਰ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਗੁਆਏਗਾ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਗਲਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਨੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ।

(4) ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਈ.ਯੂ.ਪੀ. ਸੀਆਰਐਮ ਅਧੀਕੱਪਾ ਚੇਤਹਾਰ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਦਰਾਸ (3) ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਸੀ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 154 ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਹੁਕਮ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ 1922 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

- (1) (1961)41 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 12.
- (2) (1963)49 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 344.
- (3) (1970) 78 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 285.

ਜਿਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਇਹ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਗਲਤ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਵੈਧ ਜਾਂ ਰੱਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ:-

“ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਗਲਤ ਹਵਾਲਾ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਆਰਡਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰਡਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਪ੍ਰੈਗਡ ਆਰਡਰ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਪਰਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਕੋਲ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਆਰਡਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਰੋਤ ਦਾ ਗਲਤ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੱਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਸਮਗਰੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਜਾਂ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 154 ਅਧੀਨ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਜੋ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਅਸੀਂ ਆਦਰਪੂਰਵਕ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 1961 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 143(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 23(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।) 1922 ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 1922 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 23(3) ਦੇ ਉਪਬੰਧ 1961 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 143(3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਾਨ ਸਮਗਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ੇ-ਸੱਤ, ਯਾਨੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ। ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਮਾਮੂਲੀ ਅੰਤਰ ਹੈ ਪਰ ਦੋਵਾਂ

ਐਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇੱਕੋ ਹੈ। 1961 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 143(3) ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ, ਇਸ ਲਈ, 1922 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23(3) ਅਧੀਨ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। . ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਹਾਂ ਕਿ. +ਉਹ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਗਲਤ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸੀਂ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਯਾਨੀ. ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਂ<W ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਬੀ ਐਸ. ਜੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ